

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . φ.χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ., 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐδ-
ρώτῃ . . . φ.χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρουβλ., 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ . . . Μετ., 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Λιγ.Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . φ.χρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτίθονται.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γρασίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ἐν Βιέννῃ διεθνὴς Ἐκθεσίς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου.—
Ἰλίου πέρδις (Ἐκ τῶν τοῦ Ὀιδίου Μεταμορφώσεων).—Ποικί-
λα.—Νομίσματατολογικά (Τὰ πρῶτα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
καὶ Φοινίκων ἡγεμόνων κοπέντα νομίσματα).—Ἡ Δευτέρα Μή-
τηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Αἱ τῶν μοναρχῶν συνεντεύξεις διαδέχονται ἀλλήλας καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος ἐστραμμένον τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἔχει νῦν πρὸς τὸ Πότσδαμ καὶ τὸ Βερολῖνον, ὅπου ἐγένετο ἡ συνέντευξις τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου μετὰ τοῦ συμμάχου αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. ἡ καὶ ἀποτελοῦσα τὸ σπουδαιότερον τῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην γεγονότων. Κατὰ νοέμβριον τοῦ 1889 ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἐπανακάμπτον εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ ἐκ τῆς μακρᾶς ἀνὰ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην περιοδείας ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σοφίας μετὰ τοῦ διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ἐπεσκεπτετο τῇ 15 τοῦ ρηθέντος μηνὸς ἐν Μόνζα τὸν σύμμαχον βασιλέα Οὐμβέρτον καὶ ἐτι μᾶλλον συνέσφιγγε τοὺς ὑφισταμένους δεσμοὺς τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχενζόλερν μετὰ τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔμεινεν ἄχρι τοῦδε ἀνανταπόδοτος, ἐφ' ᾧ ὁ ἰταλὸς βασιλεὺς καλὸν ἡγήσατο ν' ἀντεπισκεφθῇ τὸν γερμανὸν μονάρχην καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ οὕτω τὰς ὑπὸ τῆς διεθνούς ἐθιμοτυπίας ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις. Τὸ σχετικὸν σχέδιον συνέλαβεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μαρτίου, ἀλλ' αἱ ἀλλεπάλληλοι ὑπουργικαὶ μεταβολαί, ἡ ὅλως ἐκκρεμῆς κοινοβουλευτικὴ κατάστασις, ἡ δεινῶσις τῶν τοῦ βασιλείου οἰκονομικῶν, ἡ ἐξεγείρασα τοῦ ληθάρ-
γου τοὺς ὑπηκόους τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ ἀποδοθεῖσα εἰς τὰς ὑπερβολικὰς δαπάνας, εἰς ἃς τὸ ἀνακτοδούλιον Ρώμης ὑπεβλήθη ἔνεκα τῶν πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὑποχρεώσεων, παρεκώλυσαν τὴν Α. Μ. ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ συλληφθέντος σχεδίου, ἅτε ἀδυνατοῦσαν νὰ μεταβῇ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους πρὸς ἀπαιτητικὸν σύμμαχον, ἐπιζητοῦντα τὴν κατὰ γράμ-

μα ἐκτέλεσιν τῶν ὑπεσχημένων καὶ τὴν κραταίωσιν οὕτω τοῦ συνδέσμου ἀπέναντι τῆς ρωσογαλλικῆς συμ-
φωνίας. Μόλις ὅμως τὸ ὑπουργεῖον Γιολίτη ἐστερεώ-
θη διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν αἰτηθέντων δωδεκατημο-
ρίων καὶ ἀπεσοδῆθη ὁ κίνδυνος ὑπουργικῆς κρίσεως,
ἀμέσως ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος, παραλαβὼν τὴν σύ-
ζυγον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ αὐτοῦ
κ. Βρίν, τοῦ ἀκρου τούτου θιασώτου τῆς τριπλῆς συμ-
μαχίας, ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν διὰ τῆς χώρας τῆς Ἑλ-
δeticῆς ὁμοσπονδίας, ἧς ὁ πρόεδρος προσηγόρευσε τῇ
Α. Μ. δι' ἀρμοδίου προσώπου, καὶ συνήντησε τὸν σύμ-
μαχον αὐτοκράτορα ἐν Πότσδαμ καὶ κατόπιν ἐν τῇ πρω-
τευούσῃ, τῷ Βερολίνῳ. Ἡ συνέντευξις ἦτο ἐγκαρδιω-
τάτη καὶ αἱ ἀποδοθεῖσαι τιμαὶ κατάλληλοι τοῖς ξενιζο-
μένοις· ταυτοχρόνως τὰ κυριώτερα τῶν ἐν Ρώμῃ φύλ-
λων ἐξαιρόντα πάντα τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ φοβούμενα
μὴ ὁ λαὸς ἀνεύρῃ ὑπὸ τὰς ἀποδοθείσας τιμὰς ὑποχρέω-
σιν τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς νέας δαπάνας χάριν πολεμικῶν
παρασκευῶν, ἐξήγγειλαν ὅτι ἡ ἐν Πότσδαμ καὶ Βερολίνῳ
συνέντευξις, ἅμοιρος ὅλως πολιτικοῦ χαρακτῆρος, ἀπλῆ
φιλοφρόνησις τυγχάνει καὶ ἀσχετος ἐπομένως εὐρηται
πρὸς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς διπλωματίας ζη-
τήματα· ἀτυχῶς τοὺς λόγους δὲν ἐπεκύρωσαν τὰ ἔργα
καὶ ἔνθεν μὲν ἠγγέλθη ὅτι κατὰ τὰς μακρὰς συνδιαλέ-
ξεις τῶν δύο μοναρχῶν καὶ τὰς συσκέψεις τῶν οἰκείων
ὑπουργῶν σπουδαία ἐγένετο ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν περὶ τῶν
ἐκκρεμῶν ἐν Εὐρώπῃ ζητημάτων, καταλήξασα εἰς τὸ
συμπέρασμα τοῦ ὅτι αἱ ἰδέαι τῶν δύο κυβερνήσεων ἐν
πᾶσι συμπίπτουσιν, ἔνθεν δὲ τὰ ὑπουργικὰ τοῦ Λονδί-
νου ὄργανα, ἐμμένοντα εἰς τὴν πολιτικὴν σημασίαν τῆς
συνεντεύξεως, ἐπειράθησαν νὰ καταδείξωσι τὴν εὐεργε-
τικὴν τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας συνδρομὴν εἰς τὸ εἰρηνικὸν
ἔργον τῆς μέσης Εὐρώπης καὶ νὰ τεκμηριώσωσιν ὅτι διὰ
τῆς συνεντεύξεως Γουλιέλμου καὶ Οὐμβέρτου μεγάλως
ἐνισχύθη τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ περὶ πλείστου ποιεῖται
καὶ ἡ μεγάλη Βρετανία κᾶν τε ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχει
τὸ συντηρητικὸν κόμμα κᾶν τε μὴ.

Τοιαύτην δὲ τροπὴν τῶν πραγμάτων λαβόντων ἐπὶ
τῇ συνεντεύξει τῶν συμμάχων, σπουδαίως ἀνεκινήθη
τὸ τῶν συμμαχιῶν ζήτημα καὶ ἐν πολλοῖς τῶν Εὐρωπαϊ-
κῶν κύκλων ἀνεζητήθησαν τὰ κατάλληλα ἐπιχειρήματα
ὅπως πεισθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τοῦ ἀδιασπάστου
τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς ἀποσοδῆσεως παντὸς
κινδύνου διαρρήξεως ταύτης. Οἱ τε ἐν Βερολίνῳ καὶ οἱ
ἐν Βιέννῃ, ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῆς συνεντεύξεως

Γουλιέλμου καὶ Οὐμβέρτου, ἐξῆραν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς καὶ ἐζήτησαν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ὅλως ἐσφαλμένη τυγχάνει ἡ ἰδέα τῶν διατεινομένων ὅτι ὁ τῆς τριπλῆς συμμαχίας κίνδυνος ἐξ Ἰταλίας νὰ προέλθῃ δύναται· συνάμα τὰ ὄργανα τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ διατείνονται ὅτι ἐν μεγάλῃ εὐφρονίᾳ πλάνη οἱ φρονούντες ὅτι διὰ τῆς πτώσεως τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ καὶ τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ κ. Γλάδστοντος ἐκλείπει ἡ τῆς μεγάλης Βρετανίας ἀρωγὴ εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν· ἀτυχῶς αἱ σκέψεις αὗται ἀπόρροια τυγχάνουσι τῶν ἀτομικῶν αἰσθημάτων τῶν ταύτας ἐκφραζόντων καὶ μικρὸν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπικυροῦνται.

Βεβαίως ἡ Ἰταλία δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ τῆς μεθ' ἧς συνδέεται τριπλῆς συμμαχίας ὥς ἔχει ἡ νῦν κοινοβουλευτικὴ κατάστασις αὐτῆς· ἀλλ' ἐὰν κατὰ τὰς γεννησόμενας τὸν προσεχῆ νοέμβριον γενικὰς ἐκλογὰς ὑπερισχύσῃ τὸ φιλελεύθερον ἄμα καὶ δημοκρατικὸν κόμμα, πρόδηλον ὅτι τὸ ἔργον τῶν νεωτέρων Χεώπων μέγαν θὰ διέλθῃ κίνδυνον· ἀπανταχοῦ τοῦ βασιλείου μία καὶ μόνη κατακραυγὴ ἀκούεται ἐπὶ τῇ δεινῇ καταστάσει τῶν οἰκονομικῶν, κατακραυγὴ προϊοῦσα ἐκ τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν, εἰς ἃς τὸ βασιλεῖον ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλεται συνεπείᾳ τῶν στενῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης συμμαχικῶν δεσμῶν· πρὸ τῆς τοιαύτης δεινῆς τῷ ὄντι καταφορᾷ ἐναντίον τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν, ὧν οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει ἡ Ἰταλία, ἄτε οὐδένα πολέμιον φοβούμενη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸ τῆς ἐξάψεως τῆς κοινῆς γνώμης οἱ Ἰταλοὶ ἐκλογεῖς ἀδυνατοῦσι νὰ μείνωσιν ἀπαθείς καὶ ἐντεῦθεν ὁ φόβος τῶν κυβερνητικῶν κύκλων μὴ ἡ νέα ἀντιπροσωπεία ἀποκηρύξῃ τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν ὁ τῆς Στραδέλλας πολιτευτὴς τὴν ἐξωτερικὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ βασιζὼν πολιτικὴν ἀνέτρεπε τὰς βάσεις τοῦ ἰταλικοῦ οἰκοδομήματος, τοῦ ἐδραζομένου ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πολιτικῆς τοῦ βασιλείου καὶ ἐπὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑπὸ ξένον σκῆπτρον ἀδελφῶν. Δεπρέτης, Κρίστις καὶ λοιποὶ ἐνόμισαν ὅτι διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ἡ Ἰταλία μείζονα ἀνακτᾶται δόξαν καὶ τοι παρῆλθον οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἡ Εὐρώπη ἀνάστατος γινόμενη, ἐδημιούργει τὸ βασιλεῖον τοῦ Ἀδρία καὶ οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ αὐτοῦ ἄνδρες, ἐπωφελοῦμενοι τὴν διαμάχην τῶν ἄλλων, τὸ ἔβδομον προσετίθουν κράτος εἰς τὴν χορείαν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν· ἀλλ' ὁ λαὸς πληρέστατα πλέον καθορᾷ τὸ κρίσιμον τῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ πολλῶ κάλλιον τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς χώρας αὐτοῦ διαβλέπει ὅτι ἀνεδράπησαν νῦν οἱ ὅροι καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐλαχίστῃ διεθνεί περιπλοκῇ τὸ ἰταλικὸν βασιλεῖον ὑποστήσεται τὰς σοβαρωτέρας συνεπειὰς ἐπὶ τῇ ἀπολακτίσει τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, ἧς τέκνον τυγχάνει ἡ σημερινὴ Ἰταλία· εὐνόητον ὅτι πρὸ τῶν τοιούτων πραγμάτων ἡ τριπλὴ συμμαχία εὐρίσκειται ἐν περισπασμῷ καὶ ἐντεῦθεν ἡ ταραχὴ τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ, ἀγωνιζομένων νὰ διαπιστώσωσιν ὅτι τὰ πάντα εὐφροναὶ ἐν τῷ κρατίστῳ τῶν δυνατῶν κόσμων· ἀλλὰ τότε τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐκθειάζειν τὴν ἀγγλικὴν σύμπραξιν ἐν τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ καὶ τοῦ ἐπιζητεῖν τὴν εἰς ταύτην προσχώρησιν τῶν μικροτέρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν, τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας π. χ. τῆς Ρουμανίας, ἧς τὴν πρὸς τὸ Βερολίνον κλίσιν θεωροῦσι λίσαν ἐξησθενημένην· ἐνεκα τῶν νέων μετὰ τῆς ρωσικῆς αὐτῆς δεσμῶν τοῦ βασιλείου διὰ τῶν γάμων τοῦ διαδόχου μετ' ἀνελίας τοῦ τσάρου; Τί τὸ δικαιολογοῦν τὰς νέας πολεμικὰς προπαρασκευάς, αἵτινες συμπαρά-

σύρουσι τὰ τε κρατίδια, οἷα ἡ Ἑλβετία, ἡ ἀποφασίσασα τὴν ὀχύρωσιν τοῦ Ἁγίου Μαυρικού πρὸς πρόληψιν πάσης ἐκ νότου ἐπιδρομῆς, καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν μεγάλαν τῆς Εὐρώπης δημοκρατίαν, τὴν ἀνακινήσασαν τὸ ζήτημα τῆς Σαβοΐας, ὅπου ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς Φρεσινέ, διαγράψας σχέδιον σπουδαίᾳ ν' ὀχυρωματικῶν ἔργων, προῦκάλεσε τὴν μῆνιν τῶν ἐν Ρώμῃ ἀναμνησθέντων τὸ περὶ οὐδετερότητος ἄρθρον τῆς βιενναίας τοῦ 1815 συνθήκης, ὅπερ ἄθικτον διετέλεσε καὶ τῷ 1860 κατὰ τὴν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ναπολέοντα παραχώρησιν τῆς Σαβοΐας παρὰ τοῦ Βίκτωρος Ἑμμανουήλ.

Πρὸς τὴν γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικὴν οὐ μικρὰν ἔχει συνάφειαν καὶ ἡ ἐπικειμένη ἐκλογικὴ πάλη πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ κατὰ τὰ τέλη ἰουνίου διαλυομένου κοινοβουλίου· ἀπὸ τοῦδε τὰ κυριώτερα τῶν ὀργάνων τῆς πρωτευούσης τῆς μεγάλης Βρετανίας, βλέποντα τὰς ὀλίγας πιθανότητας νίκης τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος, συνεπείᾳ τῆς στρεβλῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ, τῆς δυσαρεστησάσης τὰ μέγιστα τῷ ἐργατικῷ κόσμῳ καὶ προκαλεσάσης σοβαρὰς διαδηλώσεις ἐν τοῖς κυριώτεροις βιομηχανικοῖς κέντροις ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, στρέφουσι τὸν λόγον περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ διατείνονται ὅτι ταύτης μεταβαλλομένης, μεγάλως κλονίζεται τὸ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ κύρος τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου. Ὁ φόβος τῶν περὶ τῶν λόρδων Σαλισβουρῆν προκύπτει ἐκ τῆς ὑπονοίας μὴ ὁ κ. Γλάδστον, ἐρχόμενος ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν, ἐπιζητήσῃ ὡς ἄλλοτε τὴν πρὸς τὴν Ρωσίαν προσέγγισιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἀφαιρέσαι τὰς ἀφορμὰς ἀντεκδικήσεως ἐν Ἀσίᾳ ἐπὶ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ γενομένοις πρὸς βλάβην τῆς τῶν τσάρων αὐτοκρατορίας διὰ τῆς ἐν τῷ βερολινεῖ συνεδρίῳ πολιτείας τοῦ λόρδου Δισραέλν καὶ εἰτα τῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι. Ὁ τοῦ Χάβαρδεν ὑλοτόμος πολιτεύεται ἐν ταῖς ἐν Ἀσίᾳ ἀναφυομέναις διαφωνίαις τῆς χώρας αὐτοῦ πρὸς τὴν μεγάλαν τοῦ Βορρᾶ δύναμιν ὃν τρόπον οἱ ἐν Βερολίνῳ, ἥτοι ὡς οὗτοι ζητοῦσι τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν πατροπαραδότων σχέσεων, ἐξ ὧν τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀπέρρευσαν ἀγαθὰ τῇ μικρᾷ Προωσίᾳ, οὕτω καὶ ὁ γηραιὸς τοῦ φιλελευθέρου ἐν Ἀγγλίᾳ κόμματος ἡγέτης πειράται νὰ μὴ θίξῃ τὰ συμφέροντα τῆς Ρωσίας ὅπως καὶ αὕτη, ἀνταποδίδουσα τὰ ἴσα, ἐγκαταλίπῃ ἡσυχον τὴν μεγάλαν Βρετανίαν ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτῆς ἀποικιακῷ κράτει, τῷ ἐξασφαλίζοντι ἐκείνη ἐξέχουσας ἐν τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ θέσιν.

Ἐκ τῶν κατὰ τόπους δὲ κυριωτέρων ζητημάτων ἡ Γερμανία παρέχει πλεῖον τὸ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον ἐπὶ ταῖς κοινοματικαῖς διαφωνίαις ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ διεξαγομένῃ ἐργασίᾳ πρὸς τὴν ἐκ τῶν προτέρων κατήχησιν τοῦ κοινοβουλίου ἐπὶ σκοπῷ ἐπισηφίσεως τοῦ περὶ διетуῶς θητείας νομοσχεδίου. Συνάμα καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ τελεσθέντες γάμοι τοῦ υἱοῦ τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας προῦκάλεσαν οὐκ ὀλίγον πάταγον ἐπὶ ταῖς διοργανωθεῖσαις ἐκδηλώσεσιν ὑπὲρ ἐκείνου παρὰ τὰ ληφθέντα ἀπαγορευτικὰ μέσα, καὶ ἅπαξ ἐτι ἐτεκμηρίωσαν ὅτι ὁ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἰδρυτὴς μεγάλως ἀπολαύει ἀπανταχοῦ τῆς πατρίδος ἀγάπης καὶ συμπαθείας. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ τῶν αὐτῶν ἐτυχῇ δειγμάτων καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς τῶν Ἀψβούργων αὐτοκρατορίας, ὅπου οἱ πάντες ἀναμνηνσκοίμενοι τῆς ἐκεῖ παρουσίας αὐτοῦ κατὰ σεπτέμβριον τοῦ 1879, ὅτε ἐτίθει τὰς βάσεις τῆς τριπλῆς συμμαχίας μετὰ τοῦ προκατόχου τοῦ κόμματος Καλνὸκν κόμματος Ἀνδράσση, καὶ

παραβάλλοντες τὰς τότε ἀποδοθείσας τῷ πρίγκηπι τιμὰς πρὸς τὸ ἄσκημον τῆς νῦν ὑποδοχῆς παρὰ τῶν ἀρχῶν, ἐμυήθησαν βεβαίως τὸν Χρυσορρήμονα καὶ ἀνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ «ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς ὑπατείας περιβολή; ματαιότης ματαιοτήτων καὶ τὰ πάντα ματαιότης»· ἀλλὰ τὸ ἄδοξον τῆς ἐν Βιέννῃ παρουσίας εὐρέως ἀνεπλήρωσεν ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ πλήθους ἐνυπάρχουσα συναίσθησις τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνδρός, ἡ αὐθόρμητος ἐκείνου πρὸς τοῦτον ἐνδειξίς σεβασμοῦ καὶ ἡ πρόφρων ἐκδύλωσις τῆς ὑπερβαλλούσης τιμῆς, ἡ προβάσα ἄχρι καὶ τοῦ διακινδυνεύσαι τὴν ζωὴν πολλῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ πλήρης κρατούσης τάξεως παρὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ραβασόλ, τὴν προκαλοῦσαν τοὺς φόβους μὴ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ αὐτοῦ εἰς θάνατον διαδραματισθῶσι σκηναί ὡς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Βερρύ, συνάμα δὲ ἐξασθενησάσης καὶ τῆς ἐναντίον τῆς δημοκρατίας πάλης τῶν μοναρχικῶν μετὰ τὴν γνωστὴν τοῦ Πάπα ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κορυφαίους τούτων, ἡ κυβέρνησις ἀγωνίζεται νὰ διαλευκάνῃ ἐκκρεμὴν τινα ζητήματα, οἷον εἶναι ἡ ὀχύρωσις τῶν νοτιανατολικῶν μεθορίων, ἡ ἐξομάλισις τῶν πρὸς τὴν Ἰσπανίαν ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων, τῶν προσκοποῦσων ἐν μόνῳ τῷ περὶ οἶνων κεφαλαίῳ, καὶ αἱ προπαρασκευαί, αἱ κατ' ἔτος γινόμεναι πρὸς λαμπροτέραν πανήγυριν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἐορτῆς, τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλείας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ οἱ ριζοσπαστικοὶ ἥκιστα ἀνεχόμενοι τὴν ὑπεροχὴν τῶν μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν, πειρῶνται νὰ ἐνσπείρωσι ζιζάνια καὶ νὰ προκαλέσωσι διαφωνίας ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἐπὶ τούτῳ δ' ἐχάλκευσαν τὸν μῦθον ὅτι ὁ κ. Φρεσινέ, ἐποφθαλμίων τὴν προεδρικὴν ἔδραν, ἀγωνίζεται νὰ συμφιλιωθῇ μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου, ὅστις, ἐπιδείξας μεγάλαν περὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς δραστηριότητα καὶ συντελέσας εἰς τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος διὰ τῆς σφοδρᾶς τῇ ἀληθείᾳ καταπολεμήσεως τοῦ βουланξερισμού καὶ τῶν βοναπαρτιστῶν, δύναται νὰ προκατηχήσῃ τὰ πνεύματα κατὰ τρόπον, ὑποδοθησύντα μεγάλως τὴν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ προέδου τῆς δημοκρατίας ἄνοδον τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ. Εὐφυνὴς τῇ ἀληθείᾳ ὁ συνδυασμός, ἀλλ' ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Φρεσινέ ὅταν σταθμισθῇ ὅτι ἕκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τοῦ πλησίου φροντίζει, πρόδηλον γίνεται ὅτι ὁ μὲν κ. Φρεσινέ οὐδέποτε θ' ἀποτολήμῃ νὰ ραδιορρηγίῃ πρὸς ἀπόκτισιν τοῦ ἀνωτάτου ἀξιώματος τῆς δημοκρατίας, ὁ δὲ κ. Κωνσταντίνος ἐργαζόμενος, ὑπὸ τοιαύτην ἐνοίαν, ἀγωνισθήσεται ὑπὲρ ἑαυτοῦ μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ἄλλου, διότι οὐδεὶς τὴν δόξαν ἐμίσησεν.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν τὴν μείζονα προσοχὴν ἐπισπάται ἡ Ἑλλάς, ὅπου ἐπανακάμψας ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ πατρὸς, παρέδωκε τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν νικητὴν τῆς 3 μαΐου, καταρτίσαντα ἥδη τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἔχοντα νῦν νὰ διεξαγάγῃ πάλιν ἐν εὐρυτέρῳ σταδίῳ καὶ νὰ νικήσῃ ἐν σπουδαιότερῳ ἀγῶνι, τῷ ἀγῶνι τῆς βελτιώσεως τῶν τοῦ βασιλείου οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἐπανορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων. Τὸ ἐλλανικὸν ἅπαν καὶ ἡ Εὐρώπη σύμπασα ἐστραυμένα ἔχουσι τὰ ὄμματα πρὸς τὸν ἐξοχὸν πολιτικόν, πάντες δὲ δι' ἐλπίδος ἔχουσιν ὅτι μετὰ μεγάλης ἐμβριθείας καὶ μετριοπαθείας ἐνεργῶν οὗτος δινηθήσεται νὰ διεξαγάγῃ εἰς πέρας τὸ ὄντως πολύμοχθον ἔργον.

ἙΡΩΔΕΣΤΟΥ ΚΟΤΤΕΙΟΥ

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ.

Α'. Οἱ Φοίνικες ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ Φοίνικες ἐν Κύπρῳ, ἐν Ρόδῳ καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. — Ἀλκίεα τῆς πορφύρας ἐν ταῖς παραλάις τῆς Πελοποννήσου, μεταλλουργία καὶ ἐμπόριον.

Β'. Ροπή τῶν Φοινίκων ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων.—Φοίνικες καὶ Ἑλληνες. — Οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἑλληνες καὶ ἡ θάλασσα. — Οἱ Ἑλληνες ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὸ 1500 π. Χ. — Ὄνόματα δοθέντα τοῖς Ἑλλήσιν ἐν Ἀνατολῇ. — Προσέγγισις τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀσίας καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Εὐρώπης. — Ἐννοια τῶν περὶ θεῶν καὶ ἡρώων μύθων. — Ἑλληνες μετημφισμένοι εἰς Φοίνικας καὶ Αἰγυπτίους. — Κῆρες καὶ Αἰεγες. — Μεταμορφώσεις τῆς λατρείας. — Βάαλ-Σάλαμ, Ἀφροδίτη, Ἡρακλῆς. — Φοινικικὴ λατρεία. — Ἑθνικὴ τῶν τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων λατρεία. — Λατρεία ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας εἰσαχθεῖσα. — Ἐμψάνισις τοῦ Ἀπόλλωνος.

Γ'. Περίοδος καταργαδίας ἡρωϊκοῦ χρόνου.—Θεοὶ καὶ ἥρωες. — Ἡρώες διαφόρων κύκλων. — Ἐννοια καὶ ἱστορικὴ βάσις τῶν ἡρωϊκῶν παραδόσεων τῆς Ἑλλάδος. — Ἀναδρομικὴ ἐπισκόπησις τῶν κατὰ τὴν προϊστορικὴν περίοδον ἐπιτελεσθεισῶν πράξεων.

Α'.

Οἱ Φοίνικες ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἐλλανικὴ ἱστορία τυγχάνει οὕσα τῶν νεωτάτων τῆς ἀρχαιότητος, ὅσονδήποτε δὲ πλήρης κἂν ἢ ἡ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων λαῶν ἀντίθεσις, ὅσονδήποτε καὶ ἂν αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες, ὑπερήφανοι ἐπὶ τῇ ὑπεροχῇ αὐτῶν, ἐμερίμνησαν πρὸς πίστωσιν τῆς ἀντιθέσεως ταύτης, οὐχ ἥττον ἀληθές ἐστίν ὅτι οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ἐδημιούργησαν, ἀλλὰ πλουσίως ἐπωφελήθησαν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν προγενεστέρων φυλῶν καταλειφθέντων ἐκπολιτευτικῶν στοιχείων.

Ἀναμφιδόλως αἱ ἐστὶαι τῶν ἀρχαίων τούτων πολιτισμῶν, ἡ Ἰνδία, ἡ Βακτριανή, ἡ Αἰγύπτος, αἱ κοιλάδες τοῦ Ἀδοῦρ καὶ τοῦ Βαβέλ, αἵτινες ἐκχέουσι τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς ἄλλας θαλάσσας, μακρὴν ἀπέχον καὶ ἦσαν ἀπρόσιτοι· ἀλλὰ πρωίμως σημαντικαὶ φυλαί, καταλιποῦσαι τὴν ὑπερπλήθυνσαν κατοίκων Μεσοποταμίαν, ὤδυσαν πρὸς δυσμὰς καὶ ἀφίκοντο εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἐν αὐταῖς δὲ ἦν καὶ ὁ λαὸς τῆς ἀποκαλίψεως.

Ὅτε ὁ λαὸς οὗτος ἀφίκετο παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Δύσεως, εὔρε τὴν χώραν κατειλημμένην ἤδη ὑπὸ ἄλλων λαῶν, ἀντικόντων ὡσαύτως τῇ φυλῇ τοῦ Σήμ, οἵτινες δὲ κατὰ τὰς παραδόσεις αὐτῶν ἐξήρχοντο ὁμοίως ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Εὐφράτου. Ἦσαν οὗτοι οἱ Χανααῖοι, οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῆς χώρας Χαναάν, ἢ, ὡς καλοῦμεν αὐτοὺς σήμερον ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπόμενοι, οἱ Φοίνικες².

1) Κυρίως Κενανᾶν, ὅπερ σημαίνει Χθαμαλήν γῆν, τὸ κοίλον τῆς Συρίας, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Κοίλη Συρία.

2) Περὶ τοῦ Φοινίκου Ἀγίνορος, υἱοῦ τοῦ Χναῖ, ἴδε Bekker, *Anecdota graeca*, σ. 1181. Οἱ Φοίνικες κατὰγονται ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· «ἐντεῦθεν ὑπερβάντες, τῆς Συρίας οἰκέουσι τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν (Ἡρόδοτος, Ζ', 89)». Ἡ αὕτη παράδοσις ἀπαντᾷ παρὰ Στράβωνι (Α', 6', 35), ἀλλὰ σαφεστέρως, τοῦ Περσικοῦ κόλπου ὀριζομένου διὰ τοῦ γενικωτέρου ὀνόματος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ἴδε καὶ Ἰουστίνων, XVIII, 3.